

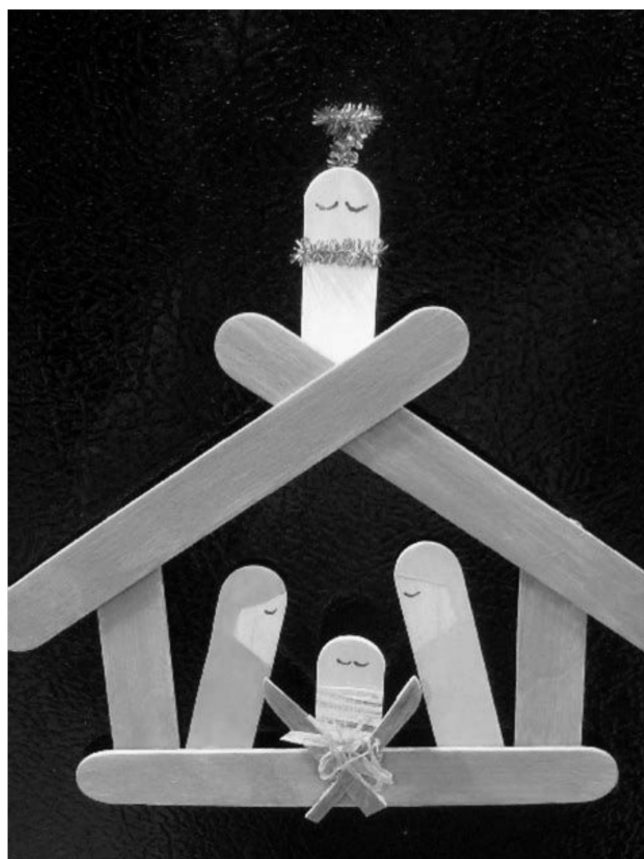

Zpravodaj

BJB Brniště

Prosinec 2018

12. ročník

*Nebot'
se
nám
narodí
dítě,
bude
nám
dán
Syn*

...
Izajáš 9:5

Nepřipomínejte si dřívější věci a dávnými věcmi se nezapývejte. Hle, činím novou věc a už raší, což to nevíte? Ano, učiním v pustině cestu, v pusté krajině řeky. Bude mne ctít polní zvěř, šakali a pštrosi, neboť dám vodu v pustině a řeky v pusté krajině, abych dal pít svému lidu, svému vyvolenému. Ten lid jsem utvořil pro sebe: budou vypravovat moji chválu.

Izajáš 43:18 – 21

Milí čtenáři mého úvodníku.

jsem rád, že jste ani po devíti úvodnicích neztratili naději, že bych snad mohl napsat něco smysluplného. Ujišťuji vás, že chci psát jen o tom, co nám říká Bůh, jinak by nestálo za to, abyste ztráceli svůj čas.

Máme před sebou text z proroka Izajáše a já říkám, že prorok Izajáš je prorokem povzbuzení (zkus si jen přečíst 40. – 44. kapitolu, kolik jenom tam toho je) a v úvodním textu máme jedno z nich.

To je hezké, ale blíží se nám Vánoce, tak proč jářku nepišu o nich?! Ale počkej. Toto je o Vánocích.

Budeme si připomínat narození jednoho chlapce, ale ne jako byli milióny jiných, ale Ježíše - někdy před dvěma tisíci lety kdesi v Betlémě. A otázka zní: **Co to pro tebe znamená?**

To první, co je zde napsáno, je, že se nemusíš trápit tím, co jsi někdy udělal nebo co někdo udělal tobě. Nepřipomínejte si dřívější věci, je tady něco nového. *Hle, Bůh činí novou věc, už raší, což to nevidíš?* Před dvěma tisíci lety to vyrašilo, stalo se něco úžasného. Sám Bůh sestoupil na naši zem a stal se člověkem, aby vzal na sebe ty tvoje nedokonalosti a zlé věci, kterými si navzájem ubližujeme. A Bůh ti říká, je nový začátek. Jestli jsi celý rok čekal na Vánoce, je to tady! (Nemusel jsi celý rok čekat, ale Bůh je trpělivý. ☺) On přišel, aby ses netrápil tím, cos udělal nebo neudělal, ale abys Mu vyznal své viny, On ti je mohl odpustit a tys mohl začít znovu.

Přišel, aby tu tvou pustinu proměnil. Aby ti v bodě, kdy na tebe všechno padá, kdy před sebou nevidíš žádnou cestu a možnost, On tu cestu udělal. A On ji udělal. Ježíš sám říká: „*Já jsem ta cesta...*“ (Jan 14:6). (Jestli půjdeme opravdu po ní, nebo si na to budeme jen hrát, záleží jenom na nás.) A jestli jsi Ho pozval do svého srdce, On přišel, a už tě neopustí.

Vánoce. Ježíš se narodil. Uvěřil-lis tomu, že se k vůli tobě Ježíš narodil (i zemřel, protože tak to je), abys měl věčný život, on i tu tvou pustinu tady na zemi promění v řeky. Možná se cítíš sám, možná si říkáš, nemám pro koho žít nebo nikdo si mě nevšímá, nikdo nevidí mou bolest, nikomu nechybím..., ale to není pravda (chybíš, chybíš i nám, když s námi nejsi)! My často čekáme, že Bůh (nebo někdo jiný)

změní ty okolnosti kolem, ale Bůh nepotřebuje změnit okolnosti, Bůh potřebuje, abys Mu dovolil změnit **tebe**, pak se změní i ty okolnosti. Když Mu to dovolíš, tebe promění v řeku, pro jiné. Víš, každý jsme povoláný k tomu, abychom se stali řekou pro někoho jiného. A jsme-li tou řekou, pustina je pryč. On se narodil, aby změnil tvou pustinu. Komu ji změníš ty?

Dále Izajáš říká, že před Ním poklekne (že Ho ctí) každé koleno. Při Ježíšově narození nebylo moc lidí, kteří před Ním poklekli. A před čím „poklekají“ lidé na Vánoce teď? Před čím „poklekáš“ ty? Před Ježíšem, jídlem, konzumem? Nebo dny volna? Nebo vánočním programem?! ... . A jak nám Izajáš říká, ctí Ho šakali, pštrosi i polní zvěř, ale jestli ho budeš ctít ty, záleží zase jen na tobě.

A tomu, kdo Ho ctí, On dává pít, On mu dává smysl života a On mu ukazuje i cíl, kam jde. A jdeš-li i ty po té Cestě, cíl je ti oznámen = „*A Bůh setře každou slzu z jejich očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pomínuły.*“ (Zj 21:4) Ježíš se narodil jako dítě, žil jako muž, zemřel jako beránek za naše viny, ale přijde si pro svoje jako král. (**Tak před čím „poklekáš“?**)

Jsme tady, abychom lidem o Něm vypravovali. Vypravovali lidem o Jeho chvále, o Jeho díle, o tom, že On připravil řeku života pro každého člověka! Zda si jí lidé vezmou nebo nechají Vánoce zase odejít, záleží jenom na nich. Na každém z nás.

Hezký předvánoční i vánoční čas a NENECH TY VÁNOCE ODEJÍT. ☺

Jirka

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v listopadu

- Sešli jsme se všichni starší a na úvod se společně modlili
- Zhodnotili jsme Cestománii br. Malého, který nám promítal a vyprávěl o svých cestách po Malé Asii (Turecko), kde „šel“ po stopách apoštola Pavla. Bylo to poutavé, ale návštěvnost byla nižší. Příště bychom případně nabídli i okolním sborům se této akce zúčastnit.

- Diskutovali jsme o tom, jakým způsobem vést ke členství resp. vysvětlit zájemcům o členství ve sboru, co to znamená a seznámit je s baptistickými zásadami.
- Naplánovali jsme měsíc prosinec. Bude to nabitý měsíc – Adventní koncert, Vánoce: Půlnoční bohoslužba, Živý betlém aj. Více v přehledu akcí.
- Podepsali jsme zápisy z pěti předchozích setkání.
- Setkání ukončil modlitbou br. kazatel J. Šimek.

Zapsal

Jiří Jíra

K ZAMYŠLENÍ

Synové

Jeden člověk měl pět synů. Přišel k prvnímu a řekl: „Synu jdi dnes pracovat na mé pole.“ On odpověděl: „Nechci.“ Ale potom toho litoval a šel.

Přišel k druhému a řekl totéž. On odpověděl: „Ano otče,“ ale nešel.

Třetí syn byl líný a spal. Otec ho probudil a řekl mu: „Synu, jdi dnes pracovat na mé pole.“ On vstal a začal libě mluvit o svém otci. „Otče, tobě to dnes sluší, vypadáš tak mladě. Nikdo by neřekl správně, kolik je ti let. Hle složil jsem na tvou oslavu novou píseň. Chceš, zazpívám ti ji? Nebo včera jsem složil krásnou báseň. Mohu ti ji recitovat?“ A nešel.

Otec šel za čtvrtým synem. Byl hodně pracovitý. Zrovna stavěl dům. Otec řekl svému synovi: „Synu můj, ty přece nejsi stavař, vystudoval jsi zemědělství a měl jsi výborný prospěch. Jdi prosím na mé pole a pracuj tam.“ Odpověděl mu: „Či nevidíš, kolik mám práce? Ten dům stavím taky pro tebe. Nad vstupním portálem bude náš rodinný erb. Jistě se ti bude líbit. Nemohu jít na pole.“ Otec na to: „Synu můj, stavařině moc nerozumíš. Hle do betonu v základech jsi dal málo cementu a cihly jsou spojené nějakou směsí a zdá se, že je to jen písek a voda. Chybí dostatek pojiva. A navíc stavíš na písku. Ta stavba ti spadne.“ „Ale ot-

če, ty jsi už starý a nerozumíš moderním technologiím.“ Nešel na pole, a než dostavěl střechu, dům se rozpadl.

I přiběhl pátý syn. „Otče, já rád půjdu pracovat na pole.“ „Ne, nechod' můj synu,“ odpověděl otec. „Ty jsi umělec. Maluješ hezké obrazy a sochařina ti jde skvěle. Dodělej tu sochu pro bohatého kupce, na které pracuješ. Ať si něco vyděláš.“ „To počká,“ odpověděl pátý syn a běžel na pole. Pracoval na poli. A když se otec podíval, hle v obilí byly krásné obrazce. Keře a stromy upravil na různé lidské i zvířecí postavy. Sochu pro bohatého kupce nestihl dodělat v domluveném termínu.

Který z těchto synů vykonal vůli otcovu? Jistě, první syn splnil vůli otcovu. Zdá se, že i pátý syn, vždyť pracoval na poli i v sadu. No, vůli otcovu nenaplnil hned dvakrát. Dělal to, co neměl a neuměl. Způsobil škodu na poli i v sadu. Naopak sochu pro bohatého kupce, přál si to otec, nedodělal a přišel o výdělek (Mt 21:28-31).

Štefan H.

Každý nový okamžik je novou příležitostí...

Každý nový den, každý nový rok, každý nový školní rok.. jsou pro nás novou příležitostí a milostí. Vždy začínáme svou životní pouť jakoby nanovo. Rány a jizvy z minulosti sice mohou pořád bolet, ale přesto zůstaly ve včerejšku. Naučme se vnímat každý nový časový úsek, každé nové „tady a teď“ jako neopakovatelný dar a novou příležitost.

Mluvil jsem s lidmi, kteří se uzdravili z rakoviny, a všichni do jednoho říkali, že život po nemoci je pro ně úplně jiný než předtím. Ráno vstávají s poděkováním a vychutnávají si každou minutu svého života. Nestresují se tak jako předtím. Vnímají každý den s hlubokou vděčností a jako nekonečný dar.

Každé nové ráno má pro nás vzácný rozměr – můžeme se vždy nově rozhodnout prožít ho celý s Bohem. Dýchat s Bohem, kráčet s Bohem, oslavovat Boha ve všem, co děláme. Každý nový den, každé nové tady a teď je pro nás neopakovatelnou příležitostí být nově s Bohem a žít jako dítě Boží.

Přítomný okamžik je tím nejdůležitějším časem v lidském životě. Jedině přítomnost nám odkrývá a nabízí to nejpodstatnější. Můžeme-li něco změnit, pak jedině v přítomnosti. V přítomném okamžiku, tady a teď. V přítomnosti si tvoříme budoucnost a konzumujeme plody minulosti.

Jestliže chceme v našem životě něco změnit, žijme tady a teď. Buďme s Bohem tady a teď, otevřme se Bohu v (každém) tady a teď. Čas totiž plyne jako řeka a co se jednou stane, se již nikdy nevrátí. Momentální možnost otevřít se Bohu, vykonat něco dobrého se již nikdy nebude opakovat.

Přítomný okamžik
je tím nejdůležitějším časem
v lidském životě.
Můžeme-li totiž něco změnit,
pak jediné v přítomnosti.

*Z knihy Juraje Dovala: Chrám uprostřed tržiště
Pro Zpravodaj dodala Martina Matysová*

SVĚDECTVÍ

Motivační víkend pro manželské páry

Ve dnech 9. -11.11. 2018 jsme se já a Bohouš, a také manželé Jírovi, zúčastnili víkendu pro manžele s názvem Na cestě k lepšímu - Modul I, který se tentokrát pořádal ve Starých Splavech v hotelu Bezděž.

Z důvodu Bohoušovy práce jsme mohli dorazit až v sobotu ráno, rovnou na snídani, ale i tak to pro nás byl úžasný čas strávený jeden s druhým bez veškerých rušivých elementů.

Účastnilo se celkem 6 manželských párů a pořadající tým byly 2 manželské páry, manželé Žitní a Horáčkovi a br. Milan Kern, který ze zdravotních důvodů manželky dorazil sám.

Probírala se témata např. Intimita - důvěrní přátelé, Co ve skutečnosti jeden od druhého potřebujeme, Když pohár přeteče, Aby manželství nebolelo - uzdravení zranění. K vyučování každý pár obdržel studijní příručku, ve které byla i různá cvičení a ilustrační příběhy ze života. Byli jsme vedeni k tomu, abychom si udělali tzv. Inventuru manželské intimity, a to v rovině fyzické, duševní i duchovní. Nic se nesdílelo veřejně, pouze mezi manželi.

Potom jsme každý za sebe vyplňovali, jaké projevy lásky potřebujeme my a jaké si myslíme, že potřebuje náš partner. Bylo zajímavé si to pak porovnávat a zjišťovat, jak vidíme toho druhého a jak on vidí nás. Na příbězích ze života jsem si uvědomila, že při konfliktu nebo nedorozumění nejen já prožívám nějaké emoce, které mě kolikrát přemáhají, ale také ten druhý něco prožívá a já se mohu učit mu rozumět. Společně s ostatními jsme povídali o tom, jak bychom poradili párům uvedeným

v příbězích, a jak myslíme, že se cítí. Bylo to zajímavé. V každém vyučování bylo i slovo z Bible, které hovoří k danému tématu. Je to Boží vůle, abychom byli spolu, ne abychom se rozcházelí. Bůh je naší pomocí a chce nás vést, nejsme na to sami.

Po každé lekci jsme měli tzv. Čas pro sblížení, kdy jsme si na pokoji spolu sami mohli povídat o probraném tématu a často nás to vedlo ke společné modlitbě za náš vztah a prosbám za odpuštění i k samotnému odpuštění, bez něhož opravdu nelze žít...

Jak jsme to s Bohouškem prožili, bylo to pro nás velice cenné a obohacující. Mohli jsme vidět, že je normální, že v manželství narážíme na vzájemné odlišnosti. Že je tu naděje, problémy se dají řešit, nemusíme to hned vzdávat, klesat na mysl, ale bojovat za náš vztah.

Na vše byl dostatek času, na přemýšlení, procházky po okolí Máchova jezera i odpočinek. Bylo o nás úžasně postaráno i co se týká jídla, příjemného prostředí. Oceňuji u organizačního týmu, že se věnovali i takovým detailům, jako byly na dveřích pokoje jmenovky s uvítáním a v učebně na stolech keramická srdíčka, v kterých každý den byly pro nás nachystané malé čokoládky.

Chtěla bych povzbudit ostatní manželské páry v našem sboru, když bude ta možnost, jeďte na takový víkend, stojí to za to a určitě to váš vztah obohatí.

Rádi bychom se zúčastnili i Modulu II, který se koná v březnu příštího roku na Moravě. Moc bych si to přála.

Za nás oba

Martina :-)

Cesta vzhůru bývá namáhavá

Po Lužické sedmičce je potřeba vždy uklidit i na vrcholech - stojany s razítky, které dosvědčují, že šlaper na vrcholu opravdu byl. A tak nás Tom pozval na výlet. Vyrazili jsme ve čtyřech — Tom, David, já a Maruška. Naším cílem byl Ortel a pak Brnišťák. Ani na jednom vrcholu jsem ještě nebyla, ale vzhledem k těstu na veky v domácí pekárně jsem si řekla, že si to zkrátím, dám jen jeden vrchol a pak se půjdu věnovat pečení.

Dorazili jsme pod Ortel a já s chutí vyrazila vzhůru. Věděla jsem, že až to začne stoupat, budu poslední, tak jsem zvolila rázné tempo, abych si chvíli užila první pozici.

Pak to přišlo a já začala postupně víc a víc zaostávat. Dlouhou dobu jsem se přesvědčovala, že ještě nezastavím, abych se vydýchala,

že musím udržovat tempo. Pak ale přišlo první vydýchání, a pak už jsem odpočívala vždy po pár krocích. V duchu jsem si říkala: „Ještěže jsem na Lužické sedmičce jen v kuchyni. To převýšení u nás na dvoře do kopce a v kulturáku do první patra ještě zvládám.“

Pak už mě kromě sil a dechu pouštěl i humor a vrchol stále v nedohlednu. „Vykašli se na to. Proč se trápíš? Stojí ti to za to?...“ „Ale já se chci podívat na vrchol. Aspoň jednou. Když už jsem došla tak daleko...“ To už jsem šla jen mechanicky, každý krok byl hrozná dřina a spousta lapání po dechu.

A pak jsem si uvědomila, jak je tomu všemu podobný můj život. Asi jste si všimli, že teď v podstatě nekážu (už jsem slyšela i dotaz, jestli mi to Jirka nezakázal - to tedy ne :-)) a nejsem ani moc aktivní v jiných sborových aktivitách, kromě skupinek. Musím se přiznat, došel mi dech i síly a každý „krok“ je děsná dřina. Ale nechci to vzdát. Snažím se jít dál, možná trochu mechanicky, a čekám na Boha. Protože ti, kdo očekávají na Hospodina, nabývají nové síly (Iz 40:31). Doufám, že brzy přijde vrchol a pak cesta dolů, která je oproti cestě vzhůru odpočinková, pro mne příjemná.

Ten den jsem na vrchol Ortelu opravdu došla. Došla jsem se slzami v očích z vyčerpání, ale i z radosti nad Boží přítomností, protože se mi hrozně ulevilo, když jsem pochopila, co v duchovním životě prožívám. Má víra a naděje byly povzbuzeny, a tak jsem nakonec, byť se stejnými problémy, vyšla i Brnišťák. Jen to utrpení bylo kratší, protože Brnišťák je nižší, ale i proto, že jsme vyjeli autem blíže k vrcholu.

Při cestě vzhůru prostě člověku mohou někdy dojít síly. Důležité je to nevzdat. Tam nahoře to stojí za to.

Vaše sestra v Kristu

Martina

OZNÁMENÍ

Předplatné časopisů na rok 2019:

Život víry: 453,-/ks (při společném odběru)

Rozsévač: 532,-/ks (při společném odběru)

Předplatné vybírá nejdéle do poloviny ledna 2019 sestra Růžena Kucová.

Bob Goff: Láska konající (zcela neuvěřitelný život v obyčejném světě)

V této knize se dočtete o řadě dobrodružství - někdy malých, někdy velkých. Jsou úžasná, protože Bob miluje lidi jakousi přirozenou silou. Jeho láska je jako vítr nebo vlny oceánu. Bob zná Boha a skrze něj proudí Boží láska k lidem. Při čtení příhod ze života Boba se něčemu přiučíte a mnohokrát i zasmějete. Jeho láska je vynalézavá a konající.

Hana Pinknerová: STŘEDOVĚK mého života

Autorka poznává na vlastní kůži krizi středního věku. Chápe ji jako výzvu, jako příležitost objevit sebe sama. Když vstupujeme do další životní etapy, obvykle prožíváme obavu z toho, co nás čeká. Často se s určitou nostalgií ohlížíme zpět a zároveň se ptáme: Co bude dál, jak to zvládnou? Odpovědi vyvěrají z každodenního života. Kniha oblíbené autorky je plná vtipných postřehů a jistě má co říci všem, kdo tuto fázi života prožívají nebo se na ni chtějí alespoň trochu připravit.

Karolina Ruz: Prorokův syn

Kniha vypráví napínavý příběh chlapce Chaniela odehrávající se v době proroka Elijáše a královny Jezábely. Sleduje osudy mnoha obyčejných lidí, kteří poznali, že pravý smysl života i pomoc v těžkých situacích může přinést jedině Bůh. Kniha pro děti a mládež, ale nejen pro ně.

Růžena Kucová

.....

INFORMACE

Několik informací o TWR (Trans World Radio)

TWR přináší evangelium, což je dobrá zpráva o věčném životě s Bohem a současně zpráva o věčném posmrtném trápení v případě odmítnutí evangelia.

V evangeliu je popsána možnost osobního vztahu s Bohem a odpuštění hříchů skrze Jeho Syna, Pána Ježíše Krista.

K šíření evangelia určil Pán Ježíš církev, jejíž hlavou je On sám a kterou tvoří jednotlivci, kteří se stali křesťany tím, že přijali milost a odpuštění hříchů vírou v Pána Ježíše Krista.

Trans World Radio je nástrojem církve Kristovy. Česká redakce TWR je národním partnerem stejnojmenné celosvětové organizace. V České republice máme pracoviště v Brně, kde připravujeme rozhlasový program pro stanici Rádio 7. Tato stanice vysílá denně prostřednictvím satelitu, internetu a kabelových rozvodů. Připravuje také programy pro Radio Proglas. Můžete nás sledovat na webu www.twr.cz, kde najdete archiv odvysílaných pořadů, na facebookovém profilu Rádía 7 a instagramu radio 7cesky.

(Převzato z ANTÉNY - Zpravodaje TWR v ČR a zkráceno.)

Zpravodaj ANTÉNA je možno si zapůjčit v předsáli naší modlitebny, taktéž program vysílání TWR. Začínají dlouhé podzimní a zimní večery - je čas zaposlouchat se do životních příběhů křesťanů, kratších či delších úvah ze Slova Božího, pravidelného výkladu Bible, křesťanských zpráv atd. atd.

Vřele doporučuji.

Růžena Kucová

VÁNOCE

*„I porodila svého syna, toho prvorozeného, zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože pro ně nebylo místo v útulku pro počestné.“
Lukáš 2, 7 - Bible, Studijní překlad*

J. Batelka : Neměli místa

Bylo to dávno? Anebo dnes?

Bylo to daleko? Či u nás kdes?

Zeptej se svého svědomí!

Kdeže to pro Krista neměli místa?

Byli to lidé jako my!

To já a ty jsme zavřeli,
když u dveří srdcí našich stál,
to já a ty jsme nechtěli,
by vstoupil dál.

To jsme my, kteří čekáme
vždy odjinud spásu
a pro něj také nemáme
kousíček místa, času.

Však hle: On zase stojí u dveří
a volá, prosí: Otevři!
Nuž otevři a přijmi jej,
otevři rychle, neváhej,
než odejde, než půjde dál -
protože tys ho nepřijal.

Pro Zpravodaj dodala Růžena Kucová

Tady je láska. Tady se dívej

Zdeněk A. Eminger

Je podvečer. Vracím se domů z cyklistického tréninku. Slunečný den se nakupil do modrých mraků plujících nízko nad krajinou. Celá zem září modře jako Hvězdná noc od Vincenta van Gogha. V místech, kde se probleskující modré paprsky dotkly okraje města, jsem si připadal jako na nádvoří Modré mešity v Istanbulu. Možná že tam, ve vyhřátých domech, kde se milují a usínají lidé, se v jejich něze zračí modré období jako z Picassových obrazů. Krásná nahá žena se sepnutými vlasy se myje. Na stole váza s květinami. Rozestlaná postel. Ticho. Hladivé světlo. Klid.

Nejsem malíř, abych i jen zlomek té imprese otiskl na plátno. Desítky valérů modré a vše tak dokonale blízko očím, že jsem si připadal, že si do těch mraků mohu sáhnout. Srdce je ve zlomku vteřiny naplněné pokojem a jasným vědomím, že tady a teď je všechno správně. Nic nechybí. Nic nepřebývá. Všechno jest. Ten okamžik, proti němuž je vteřina k uzoufání dlouhá, tě najednou spojil s dětstvím. Pro tuhle chvíli lidé celého světa putovali a postili se a hledali a umírali. Jenže už není třeba putovat a postit se a hledat a umírat. Ten okamžik, kdy všechno dává smysl, je tu přece pořád s námi. Ten okamžik se jmenuje láska.

Vánoční příběh o narození Spasitele přece není nic jiného než příběh o lásce. Dny se prodlužují, světla přibývá. Ztajený život v hloubi polí, luk a lesů sbírá sílu, aby brzy vyrazil na povrch. Nikdo by dnes ani jindy neměl zůstat sám. Bez domova, bez jídla, bez tepla a bez naděje. Nachází čas, v němž nemají místo přívlastky, s nimiž se obvykle něco měří nebo vrtá skála. Naše víra nebude díky Vánocům ani větší nebo hlubší. Nesejde na tom, přijdeme-li na boho-

služby prvně po mnoha měsících, anebo máme-li místa v kostelích dávno vysezená. Nesejde na tom, jak pěkní a upravení budeme u vánočního stromku a v záři chrámových voskovic. Syn tesařův, Ježíš a Mesiáš, nám svým narozením klade otázku, jestli jsme šli v jeho stopách zbylých tři sta šedesát čtyři dní. O to jde, přijít ke dni Božího vtělení připravený. I proto jsou vánoční svátky tak krásné u všech laskavých, dobrých, čistých lidí, bez ohledu na jejich spirituální ukotvení. Odezírajíce z jejich konání a štěstí bychom měli my, křesťané, slavit Boží narození.

Každou vteřinu se na světě narodí čtyři děti. Každou sekundu se odvíjí nový vánoční příběh. Vědí-li dva lidé kdekoli na planetě, co je to láska a co je to něha a co je to laskavost a co je to milosrdenství, mají kromě toho, že jsou šťastní, všechno, aby tehdy, až budou připraveni, dokázali odpovědět na Boží zavolání: Ano, Pane, věřím. Podívejte se do očí každému, kdo miluje. Pohleďte na každé dítě. Vezměte za ruce starého člověka, který se celý život staral o druhé. Obejměte každého, kdo trpí. Bez složitých teologických konstrukcí a kázání, u nichž se usíná, poznáte, co to jsou Vánoce. Tady je láska. Tady se dívej.

Pro Zpravodaj vybrala Martina Matysová

.....

POZVÁNKY

*Dne 23. 12. 2018 vám
na bohoslužby
přinesou YMCA SKAUTI
Betlémské světlo!*

Heslo pro letošní rok:

*„Mír potřebuje rozmanitost –
společně pro tolerantní společnost“.*

Adventní koncert

dne 9.12.2018 v 17.00 ve sborovém domě Oáza

v Brništi

Vystoupí skupina
Protiproudu 30

Pořádá BJB Brniště, Brniště 13

Advent a Vánoce v Oáze

Adventní koncert 9.12.2019 v 17.00

Půlnoční bohoslužba 24.12.2018 v 24.00

Živý betlém 25.12.2018 v 15.00 (na návsi)

Novoroční bohoslužby 1.1.2019 v 15.00

Bratrská jednota baptistů v Brništi

Rozhovory nad Biblí

každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Pokoušení Božích dětí
Izrael na poušti

Dorost

čtvrtek 16:00

6.12. Hanka
13.12. Kristy
20.12. Tom
27.12. -

(program: Exit 316)

Mládež

pátek 18:00

7.12. zamyšlení: Kristy
Občerstvení: Anet a Daniel

14.12. zamyšlení: Bety
občerstvení: Kristy a Tom

21.12. zamyšlení: Lukáš
Občerstvení: Kuba

28.12. -

Nedělní bohoslužby

- 2.12. vedení a kázání: Jiří Šimek
9.12. vedení a kázání: Jiří Šimek
16.12. vedení a kázání: Jiří Šimek
23.12. vedení a kázání: Jiří Šimek
30.12. vedení a kázání: Jiří Šimek

**Nedělní škola
pro děti**

(program dle příruček)

Mladší děti:

- 2.12. Růženka
9.12. Rodinné bohoslužby
16.12. Anet
23.12. Hanka - vánoční lekce
30.12. Anička

Starší děti:

- 2.12. Veronika
9.12. Rodinné bohoslužby
16.12. Bety
23.12. Hanka - vánoční lekce
30.12. Aleš

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 12.12. v 17:30
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka v Mimoni:

pondělí 10.12. v 18:00

AKCE SBORU:

- Neděle 9.12. Rodinné bohoslužby, sraz NŠ a dorostu v 8:55,
společný oběd, sborová hodina
Neděle 9.12. Adventní koncert v 17:00
Pátek 14.12. Setkání staršovstva v 18:30
Pondělí 24.12. Půlnoční bohoslužba ve 24:00
Úterý 25.12. Živý Betlém v 15:00 na návsi
Pondělí 31.12. Silvestr od 18:00
Úterý 1.1. Novoroční bohoslužba v 15:00

DALŠÍ AKCE:

- Neděle 16.12. Adventní koncert ve Cvikově od 17:00
Pondělí 24.12. Štědrovečerní slavnost ve Cvikově v 15:00
Pondělí 31.12. Silvestrovské shromáždění ve Cvikově v 17:00

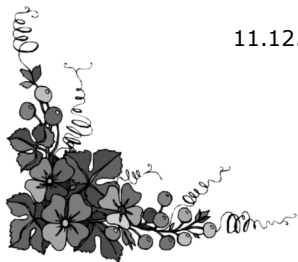
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

11.12. Bohuslav Berko

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Hana Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 27.12.2018

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz